

Z NAŠICH REVUÍ

Vojenské zdravotnické listy.

Ročník VI. (1930), čís. 1.

Mjr. zdrav. dr. Julius Caesar: **Určování zrakové ostrosti.**

Běží o jednu z nejdůležitějších funkcí vojenského lékaře, jež má důležitý vliv na posouzení všeobecné schopnosti k vojenské službě, zvláště pak způsobilost k speciálním službám (letecké, automobilní). Autor probírá podrobně pojem ostrosti zrakové, teorii i praxi jejího určování. Vojenský lékař je nucen často vyšetřovati zrak za nepříznivých podmínek, výsledek však musí býti tak přesný, aby se shodoval s výsledkem jiného vyšetřujícího. Podává pak návod, jak vyloučiti nepříznivé vlivy činitelů zevních i psy-

chologických, jež by mohly měniti výsledek zkoušky.

Pplk. zdravotnictví dr. Dom. Čapek: **Měření tělesné zdatnosti kardiovaskulárním indexem Schneiderovým a statistický příspěvek k hodnotám, získaným při měření.**

Specialisace v oborech vojenské činnosti, způsobené pokrokem techniky, přináší zvýšené požadavky jednak na speciální vlohы vojenských osob dotčeného oboru, jednak na jejich fyzickou zdatnost, a to buď celkovou, nebo týkající se jen některých orgánů, zejména smyslových.

Posuzování tělesné zdatnosti je pro vojenského lékaře věc běžná, ale stále stejně obtížná. Proto se stále hledají

a navrhuji zkoušky, jež by umožnily pokrok na tomto poli. Jednou z nich je kardiovaskulární index Schneiderův (bodový systém hodnocení reakcí orgánů krevního oběhu). Tento index hodnotí šest různých zjevů objektivně s vyloučením subjektivního dohadu pozorovatelova, a to:

1. Nizký počet tepů leže i stoje s malým rozdílem mezi oběma hodnotami je známkou dobré kondice.

2. Velký vzestup počtu tepů po určitém cvičení je známkou špatné kondice, malý svědčí o opaku.

3. Doba návratu počtu tepů po cvičení k hodnotě před ním je tím kratší, čím je kondice lepší.

4. Systolický krevní tlak při přechodu z vodorovné polohy do svislé stoupne u zdravého asi o 10 mm Hg; nestoupne-li nebo dokonce klesne-li, je to známkou snížené výkonnosti cévstva, rovněž stoupne-li diastolický tlak a zmenší-li se rozpětí mezi systolickým a diastolickým.

Nalezeným hodnotám odpovídá počet bodů, který se vyčte z tabulky. Podle nich se klasifikují 14 až 18 body výteční, 11 až 13 body velmi dobří, 9 až 10 body ještě dobří, 7 až 8 body pochybní, 6 a méně neschopní.

Tato stupnice nemá všeobecnou platnost, platí jen pro určitý věk, pohlaví, rasu, podnebí a způsob života. Je tedy třeba mít k hodnocení indivi-

dua statistiku získanou na největším co možná počtu osob jeho druhu. Pozorování 1357 voj. osob ve věku 18—33 let ukázalo, že u nás značí Schneiderův index 16—18 výbornou kondici, 11 až 15 dobrou, 9—10 postačující.

Největší počet vyšetřovaných měl 13—14 bodů.

Mjr. vet. Jan Vlasák: Ošetřování chrupu u koní.

Na 1000 koní připadá 1—2 onemocnění chrupu, jež působí ztrátu průměrně 30 pracovních dní. Zájem o ošetření chrupu u koní je posud malý. Mnohá zvířata hubnou přes vydatné krmení, podrobují se často arsenovým kúram a dávají se jim prostředky proti střevním cizopasníkům, avšak na vyšetření chrupu, jehož porucha je příčinou hubnutí, se nemyslí. Autor probírá nejdůležitější operativní zákroky a popisuje nové (Neumannovo) instrumentarium, jež bylo zavedeno do výzbroje čs. vojska. Zubolékařské výkony u koní jsou ve 20% extrakce stoliček; nové instrumentarium je umožní i v nejnepříhodnějších případech bez nebezpečí komplikací, které se vyskytují při starších způsobech. Autor doporučuje, aby byla větší pozornost věnována místnímu znecitlivění, jež poskytuje velké výhody před celkovou narkosou.

Referáty. Literatura. Různé zprávy. Pplk. Z.

Z CIZÍCH REVUÍ

a) Revues srbské.

Ratnik.

Ročník XLIV. (1928), svazek XI—XII.

1. Opevňování posic v technickém a taktickém smyslu od plukovníka Dušana V. Božice. (V rezensi zahrnuto je i pokračování ze svazku leden—únor 1929.) V úvodě zdůrazňuje autor důležitost opevňování a pravi, že každý velitel musí znáti opevňovací práce tak dobře jako taktiku.

Při rozboru otázky jsou autorovi vodítkem služební předpisy a pravidla pro polní výcvik, bez jakékoli kritiky.

V první stati poukazuje na význam opevňování v moderní válce, na nutnost výcviku velitelů v tomto oboru a na způsob vedení výcviku.

V druhé stati přechází k vlastním rozborům téma. Rozbírání, jak nutno pro-

váděti opevňování a jak vypadá všeobecně opevněná posice v armádě jugoslávské. Popisuje opevněnou posici, různé kryty a pozorovatelný u Němců a Francouzů a uvádí, podle kterých předpisů pracují. Konečně přirovnává tuto opevňovací činnost k práci prováděné v armádě jugoslávské podle předpisu „Ratna služba“ (Polní řád) a „Pešadiská execirna pravila II“ (pěchotní Cvičební řád II). Vypisuje opevňovací práce v obraně i v pohybném boji.

Na konec přichází k závěru, že předpisy německé a francouzské souhlasí s předpisy jugoslávskými, neboť jsou sepsány podle zkušeností z poslední války.

Třetí stať obsahuje technickou část, t. j. jaké práce a kým se provádějí.

Ve čtvrté části definuje některé pojmy a terminologii užívanou v opevňo-